Pollágh Péter

Alsóbbrendű út

(1918)

A Pókateleki Pollágh–Kondé–Márton család emlékére

„Egyszer eljön majd a pillanat,
amikor mindenki mindenről számot ad”
Historica

Porkolábok várnak. Vezetik ki a felmenőket
a történelemből, és a történelemnek nincsen vége,
sajnos vagy szerencsére, sajnos vagy szerencsére.

Mit csinálsz, szellem?
A gerinctelen szélben
testet öltök éppen.
Hol teszed, szellem?
Erre, itten, eme szó-
vereségben.

Visszaveszem Pókatelket!
Már nem létezik,
így könnyebb lesz.
Testet ölteni amúgy sem szeretek.
Parfüm leszek, ha meghalok.
Addig meg költőből költőbe
költözöm. Legalábbis kőből kőbe.

Eltűnt Póka, eltűnt Felka.
Bujdosó nyelv. Elsodort tabuk.
Elveszett Ronka, Vajka, Jóka.
Elmerült sok öreg család.
Kivagyi, kivágott ág.
Magyar vagy, amin jársz: csapás,
alsóbbrendű út. Elfogadhatatlan
valóság: tahóság.

Pollágh Péter (1979) József Attila-díjas költő, író, szerkesztő.

Kiégett valami, ami nem volt lámpa.
Száz éve oszlott szét a szép.
Egy egyes és két kurva nulla.

Kazinczyval leveleztünk,
ültünk a pozsonyi parlamentben,
a lőcsei városháza élén,
a szerdahelyi sárga kastélyban,
végül a somorjai kisházban,
aztán ott se.

Észak bezárt. A boltnak vége.
Megyünk a grandiózus szelfbe.
Megyünk a semmiségbe.

Mért akarnék máshogy beszélni, mint lelkesen?
Ne félj a széptől: csak a cukor nem romlik el.
A Dédi is tudta, mikor előneveit a Dunába dobta.

Hány nyelvet fogunk még elnevezni?
Leverjük az ékezetét és a néma H-ját.
Hány neven fogunk még átevezni?
Száz év után még kér a név. Zabagép.

Könnyen elvesztem.
Az érdeklődésemet.
Lövésem sincs (kit hibáztatnék).
Mikor lesz a fájdalom nullánál is kevesebb?
Na, ne röhögtessetek:
három magyar nagyszülővel szlovákok lettetek.
Minket meg irtotok, elírtok.

Rohadjon rátok a rabruhátok!
Nem kell túlozni, félni:
csak a nevetek ég, nem az erdő.
Ki van ez találva.
Mindig maximumra tekerve
a hangerő, hogy ne halljuk magunkat,
ne halljuk az ismerőst, ne az eredőt.

Észak nem felejt

(1918)

Száz éve megszállás alatt.
A szárnyak leválva.
Belőlünk az üresség már kimutat.
Ne gondolj dzsinnekre, Sinn Fein-re,
se arra, hogy nem gondolni jó lett
volna: ez a legjobban fizető munka.
Mért van az, hogy mindenre rímel:
kurva? Lefő a kávé. Minden égett.
Pozsonyi kiflivéget: sem kaptam.

Vessünk a morálnak kereszteket,
Tótra én át nem keresztelkedek.
Ássunk meg egy ósdi véget.

Szavakat tiltsunk: Felvidéknek kicsengettek.
A jövője nullánál is kevesebb.
Levágják a kalapunkat. Észak megy a kukába,
de nem felejt. A hűtő leoltva.
Leolvad, és nem csak a mosolya.
Jégvilág. Jégtisztek. Jégdámák. Jéglég.
Lebegő, hóédes levegő.

Nem is annyira jégautóra vágyom, hanem jéghajóra!
Lékeljetek meg. Értem ébredjetek meg.